

CORRECTIONELE RECHTBANK VAN ANTWERPEN

21 OKTOBER 2005

De Rechtbank van eerste aanleg van liet gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 3C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken;

Inzake: Openbaat Ministerie,

en waarbij zich hebben aangesloten als burgerlijke partij

1) Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding,

2) VZW Forum der Joodse Organisaties

Tegen: Bart E

BETICHT VAN:

Te A op 24 juli 2004

A. Door gebaren of zinnebeelden Allon L te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is;

B. Allon L die klacht doet, hetzij door daden, hetzij door geschriften, prenten of zinnebeelden, in om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen beledigd te hebben; waarbij een der drijfveren tot het plegen van het misdrijf bestaat in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap of een fysieke eigenschap;

* * * * *

Gezien de stukken vap het onderzoek;

Gelet op het tussenvonnis dd. 14 juni 2005 waarbij een maatschappelijke enquête werd bevolen.

Gelet op het maatschappelijk verslag dd. 26/08/2005 in hoofde van beklagde.

Gehoord de burgerlijke partijen sub 1 en 2 in hun middelen en besluiten,

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklagde in zijn middelen van verdediging,

* * * * *

Inzake tenlastelegging A

Er is geen reden om te twijfelen aan de objectiviteit van getuige S. Deze getuige herkende beklaagde met 100% zekerheid als de jongen die deed alsof hij een kopstoot ging geven.

Hij verklaarde: “hij gebaart alsof hij een kopstoot ging geven aan de grootste van de twee Joodse jongens, hij stopt hierbij vlak voor het gezicht”.

De getuige bevestigt hier de versie van Allon L en zijn-broer, dat beklaagde poogde een kopstoot te geven, met zijn hoofd in de richting van Allon L, maar dat deze zich kon wegtrekken.

Beklaagde ontkent de dreiging met een kopstoot. Getuige D was te veraf om een woordenwisseling te horen, kwam daarna bij beklaagde aan, zag wel dat Bart en één van de jongens neus tegen neus stonden.

“Het misdadig opzet bestaat erin gevoelens van schrik te doen ontstaan in hoofde van de persoon die bedreigd wordt.” (Cass. 19 januari 1959, Arr. Cass 1959, 400 en Pas. 1959,1, 503).

De constitutieve elementen van het misdrijf “bedreigingen door gebaren” zijn aanwezig en de rechtbank acht de tenlastelegging A (inbreuk op artikel 329 SWB) bewezen.

Inzake tenlastelegging B

In een vorige eerste fase hebben de gebroeders L en het groepje van drie, namelijk beklaagde, D en K mekaar gekruist. Dit is af te leiden uit de verklaringen van alle betrokkenen.

Getuige S zegt hierover: “*de twee jongens kruisten een groepje dat bestond uit drie personen*”. De gebroeders L zijn formeel dat in deze fase beklaagde hen heeft toegeroepen “vuile Jood”. Beklaagde ontkent dit, K en D zeggen hierover niets.

De verklaring van getuige S, die weliswaar deze woorden niet hoorde, maar alle fases kon volgen, maakt de verklaringen van de gebroeders inzake de geuite woorden geloofwaardig.

In een volgende fase deden zich de feiten omschreven onder de tenlastelegging A voor, zoals hiervoor toegelicht.

Zowel uit de verklaringen van de gebroeders L, als uit de verklaring van getuige S kan de rechtbank afleiden dat toen het groepje van drie wegging, en beklaagde zich liet meenemen door zijn vriend, beklaagde de middenvinger opstak naar de gebroeders L, en ook naar getuige S. In deze tenlastelegging B is in de dagvaarding de tekst van artikel 444.4° SWB voorzien: “*in om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen*”

De feiten omschreven in de tenlastelegging A en het opsteken van de middenvinger worden door de rechtbank beschouwd als zijnde daden die beledigingen uitmaken.

De constitutieve elementen van het misdrijf beledigingen (artikel 448 SWB 1 ° alinea) zijn aanwezig.

In dagvaarding werd inzake de tenlastelegging B ook de verzwarende omstandigheid vermeld in artikel 453bis SWB voorzien.

Gelet de uitspraak van beklagde “*vuile jood*” acht de rechtbank bewezen dat één van de drijfveren van de belediging bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen het slachtoffer vanwege zijn nationale of etnische afstamming.

Ook de verzwarende omstandigheid van de tenlastelegging B wordt door de rechtbank dus bewezen geacht.

De rechtbank acht bewezen dat beklagde zich plichtig heeft gemaakt aan de feiten hem ten laste gelegd.

De tenlasteleggingen A en B vermengen zich als zijnde gepleegd met eenzelfde opzet.

De gedragingen van beklagde zijn uitingen van haat, misprijzen of vijandigheid op grond van de afkomst van het slachtoffer.

Een autonome werkstraf kan niet worden opgelegd.

Beklaagde ontkent de tenlasteleggingen. Hij gaf niet zijn instemming met een autonome werkstraf.

De bestraffing met de volgende gevangenisstraf en geldboete is gepast, ten einde beklagde meer respect bij te brengen voor zijn medeburgers.

De rechtbank houdt echter rekening met het blanco strafregister en de positieve resultaten van de maatschappelijke enquête om voor de gevangenisstraf uitstel te verlenen.

Op burgerlijk gebied.

Door de daden van beklagde werden de doelstellingen van de burgerlijke partijen misprezen en de realisatie in deze doelstellingen werd bemoeilijkt, zodat de burgerlijke partijen hierdoor een persoonlijke schade lijden omdat hun. rechtmatige belangen werden geschaad.

Het herstel van de schade van de burgerlijke partijen heeft tot doel en bestaat hierin, dat de aandacht van beklagde erop wordt getrokken dat zijn handelen in strijd is met de doelstellingen van de burgerlijke partijen.

De door beklagde te betalen vergoeding is dan ook eerder symbolisch.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen ...

Rechtdoende op tegenspraak

VEROORDEELT:

-beklaagde hoofdens de vermengde feiten A en B tot een hoofdgevangenisstraf van TWEE MAANDEN en tot een geldboete van ZESTIG EUR. Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele

veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen;

dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van driejaar vanaf heden.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 07/02/2003 de geldboete van 60 EUR, vermeerderd wordt met 45 decimes, zodat die geldboete 330 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op 20 dagen;

Rechtsdoende over de vordering van de burgerlijke partij CGKR,

De burgerlijke partij kan een eigen zelfstandige vordering instellen krachtens artikel 5 van de wet van 30/07/1981.

Het gevraagde bedrag wordt definitief toegekend. De vordering is in de volgende mate gegrond.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK.,

Verklaart de eis ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt beklagde om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van EEN EUR (1,00 euro) definitief wegens morele schadevergoeding te vermeerderen vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Wijst de burgerlijke partij af voor wat betreft het meergevorderde.

Rechtsdoende over de vordering van de burgerlijke partij Forum der Joodse Organisaties

Aangezien deze ontvankelijk is en gegrond;

Dat de schade haar toegebracht billijk zal vergoed zijn door toekenning van de hierna bepaalde som;

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Verklaart de eis ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt beklagde om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van EEN EUR (1,00 euro) definitief wegens morele schadevergoeding te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 24/07/ 2004 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig oktober tweeduizend en vijf.